

OTEPÄÄ GÜMNAASIUMI KOOLILEHT 2024 APRILL (2024/1)

OTEPÄÄ GÜMNAASIUMI KOOLILEHT 2024 APRILL (2024/1)

TUALETRUUMIST PUHKETOAKS

APRILL! APRILL! NINA OTSAS PÄIKSEPRILL. ÄRA IGAT NALJA USU – APRILLIL ON JU TÜNGAISU!

Juba pikemat aega on meie kooli WC-d olnud suurimaks murekohaks nii juhtkonnale, õpetajatele kui ka nendele õpilastele, kes sooviksid antud ruumi kasutada selleks, milleks need loodud on: kehakergendamiseks ja enda korrastamiseks.

Paar viimast aastat on korrapidajatest õpetajatele avanenud WC ukse taga kummastav vaatepilt: kes sööb pikali põrandal vedeledes võileiba, kes istub potil, kabiiniuks pärani lahti, ja suhtleb eesruumis olevate kaaslastega, kes mängivad kaarte või kirjutavad üksteise pealt kodutöid maha. Tegeletakse kõigega, mis pole nii-öelda sihtotstarbeline tegevus. Ja alati on õigustus lausa varnast võtta: „Meil pole ju oma puhkenurka, kus koos sõpradega vahetundi veeta!“ Eks ta ju natuke õige ole ja seda muret on kooli esindajad ammu püüdnud ka lahendada.

Aga nüüd on lahendus kohe-kohe saadaval. Lähapäevil saavad II ja III korruse tualettruumid uue näo ja funktsiooni. Sinna paigaldatakse baarilett, kust on võimalik kalli raha eest soetada endale sobilikku einet. Nüüd ei pea lapsukesed enam söögitunni ajal linna poole põrutama, vaid saavad väärtuslikku aega kokku hoida ja sõpradega koos burksi pugida. Baari hakkab pidama kohalik õpilasfirma nimega OGVB (Otepää Gümnaasiumi Vetsu Baar). Et kõik end mugavalt saaks tunda, ääristatakse ruumi nurgad mugavate diivanitega, siis ei pea gümnaasiumi

noormehed enam eesti keele klassi ukse taga magama, vaid saavad unenägusid nautida aromatiseeritud keskkonnas.

Ühte boksi seatakse sisse solaarium, mis omakorda aitab vältida päikselistel päevadel õue kadumist. Nii on võimalik väikese raha eest saada D-vitamiini kogused kätte ja ühtlasi vabastab see ka tundides viibimisest.

Eraldi boks luuakse ka kodutööde tegemiseks. Saladusloori all öeldi, et selle boksi seinale pannakse kõik valed õiged kodutööde vastused, mida viimasel minutil mugavalt enda vihikusse kirjutada saaks.

**Lõpuks on ka meil aeg
muudatustega kaasas käia. Kui
õpilased soovivad kogu oma aja
WC-s veeta, siis kes oleme meie
nendele seda lõbu keelama?**

Et ettevõtmine ei oleks ainult õpilaste ning õpilasfirmade algatus, otsustas ka Otepää Gümnaasiumi juhtkond öla alla panna ning toetada seda uuenduslikku ettevõtmist. Nimelt paigaldatakse mõlemasse WC-sse ülikiire tulevikuinternet, mis tagab WC küllastajatele kiire otseühenduse TikTok videote vaatamiseks ning snäppide saatmiseks.

Samuti lubati ruume kevadvaheajal laiendada hakata. Kõrval asuvad personali WC'd koltakse mujale ning sedasi saavad õpilased endale privaatsed ruumid nende samade snäppide tegemiseks ning TikTok videote salvestamiseks ning väljakutsetes osalemiseks.

ÕPILANE NAERUTAB ÕPETAJAT

Kes küll eestlastest ei teaks kuulsat teost „Tõde ja õigus“, mille on kirjutanud Anton Hansen Tammsaare. Arvame, et vähemalt populaarse filmi kaudu on iga tegelane ja tegevus meile ilmeksimatult teada. Aga võta näpust! Tänapäeva õpilane on andekas ja näeb seda maailmakuulsat teost läbi siiruviiuriliste prillide. **LOE JA NAERA!**

- Pearu parkis oma hobuse Andrese viljamaale.
- Noore Andrese ja Indreku kõige suurem erinevus oli ema.
- Andrese unistus ei täitunud, sest Krõõt rikkus selle oma surmaga ära.
- Pearu hell iseloom jooksis välja koos laadalt toodud saiadega.
- Sauna-Madis oli Vargamäel igal pool majahaldjas, kes juba sünnist alates ainult kraave kaevas.
- Vargamäelt kadus õnn, kui Juss ennast ära nõõris.
- Indrek oli Andresega võrreldes kleeni ja pikuke poiss.
- Kui Krõõt õnnetult surma sai, võttis Andres endale suurest vihast teise mehe naise.
- Pearu arvates oli Krõõt helde häälega ja ta andis lahkelt kõike, mis tal oli, isegi vaenlasele polnud kade.
- Vargamäel oli üleliialdatud tõsine õhkkond.
- „Tõde ja õiguse“ läbiv tegelane oli Arnold, seda nime kandis seal kohe mitu meest.

Meie kooli õpilaste abiga on kirjutatud ka uus kirjanduslugu. Loodetavasti saame selle eest lähiajal Nobeli kirjandusauhinna. **ELA UUELE KIRJANDUSTEADUSELE KAASA!**

- Kirjanduse oluline ülesanne on harjata lugejat ja panna ta mõtlema, kas on üldse mõtet mõelda.
- Tammsaare sai oma nime perekonnanime järgi, muidu oli ta lihtsalt Anton.
- Realismi oluline tunnus on see, et kõik asjad elavad kaasa, isegi need, kes ei ela.
- Tammsaare muuseum asub Kesk-Eestis Arbuskas.

- Prototüüp on inimene, kes on elust pandud raamatusse ja sealt ta enam välja ei pääse.
- Hariduselt on Tammsaare kõrgelt haritud.
- Hariduselt on Tammsaare Treffner.
- Hariduselt on Tammsaare jutuvestja.
- Meie kuulus kirjanik Anton Hans Tammiksaar sündis Peterburis filosoofiateaduskonnas.
- „Tõde ja õiguse“ I osas on võitlus maagiaga, aga see lõpeb suure kaotusega, sest vesi ei pääsenudki enam kraavist välja.
- Raamat „Toomas Nipernaadi“ oli ehitatud armastuse peale.

Ka keeleteadust on õpilased osavalt arendanud. Igatahes sõnavõistlustel saaksime peapreemia. **EKS VAADAKE ISE!**

- Sportnikud asusid suusaradadele, et jõuda ka finišiššesse.
- Õnneks elame meie Euroopias ega pea sõdudes võitlema.
- Maisa (peaks olema MA EI SAA) seda tööd teha, sest jäin kripisse (peaks olema grippi).
- Pean kiiresti kottu minema, sest meil oli juhtunud mingi äksitent.
- Vanaema oli jäänud põduriks ja sestpärast pidin talle abistusse minema.
- Raugid ei tea Nettist midagi, hea kui neil televongi on.
- See etendus oli tragikoom, sest naer tuli peale koos nutuga.
- Õppisime geograafias vulkaneid ja maavärast, hea et nad meid ei külasta.
- Minu õde õpib helikoolis dirigeerajaks.

Õpilaste „tarkused“ kogus kokku õpetaja Marika Paavo

RÜTM JA PÜSIVUS: NOOR TALENT, KES MUUDAB ELU TANTSUKS!

Oma klassiõde küsitles **Marlen Männiste**

Meie koolis õpib üks väga töökas ja ülimalt agar õpilane, kes kooli kõrvalt on tantsutreenner ja -õpetaja. Tänapäeva kiire elutempo paneb noored sageli proovile. Kuid Geiri Liivamägi 11. klassist on tõestanud, et ta on mitte ainult võimaline tasakaalustama kooli- ja töökohustusi, vaid teeb seda suurepärase eduga. Geiri on ehe tõestus sellest, et pühendumus ja visadus võivad viia üllatavate saavutusteni.

Geiri teeb hetkel seda, mis on talle kõige hingelähedasem, ta õpetab noori tantsima. Kuna lapsena oli ta üsna aktiivne ja uudishimulik ning alati valmis uusi asju avastama ja õppima, siis suur huvi tantsimise vastu tekkis juba esimestel eluaastatel. „Tantsimine pakkus mulle suurt rõõmu ja vabadust ning see oli üks viis, kuidas ma ennast kõige paremini väljendasin.“ Tantsides tundis ta ennast kõige enesekindlamalt ja õnnelikumalt. Aktiivne liikumine on Geirit paelunud alati ning tantsimine annab võimaluse keskenduda hetkele ja unustada kõik muud mured ja probleemid. Samuti on see Geiri jaoks suurepärase viis füüsiliselt aktiivne olla ja end vormis hoida ning ühtlasi aitab tal säilitada head tervist ja kehalist heaolu. Lisaks tantsimisele huvitavad Geirit joonistamine ja reisimine. Kui küsisime, mis on Geiri unistus, vastas ta: „Minu unistus on saavutada professionaalne tantsijakarjäär ning samal ajal reisida üle maailma ja avastada erinevaid kultuure.“ Et seda kõike teostada, peab olema motiveeritud ja töökas. „Olen õpinud oma aega hästi planeerima ja prioriteete seadma.“ Lisaks kasutab Geiri kalendrit ja nädalaplanaane, et tagada piisav aeg nii õpingutele kui ka tööle ning jälgida, et ei tekkiks ülekoormust.

Geiri sõnab, et ennast peab ja tuleb pidevalt motiveerida, meenutades oma eesmärke ja unistusi.

Kuidas tulla toime stressiga, mis võib tekkida kooli ja töö kõrvalt? Ka sellele küsimusele on noorel neil kohe vastus olemas: „Stressi korral keskendun hingamisharjutustele, meditatsioonile ja kehalisele aktiivsusele, et leevendada pingeid ning säilitada vaimne tasakaal ja heaolu kooli- ja töökohustuste vahelisel ajal. Lisaks võtan endale aega lõõgastumiseks ja enesehoolduseks, et taastuda ja taas energiat koguda.“

Geiri jutust jääb kõlama väga tähtis mõteteer: oluline on omada toetavat sotsiaalset võrgustikku, kellega jagada oma muresid ja rõõme ning kes pakuvad tuge ja mõistmist. „Usaldusväärsed sõbrad, pere ja kolleegid on minu jaoks väga olulised ning ma tean, et saan alati nende poole pöörduda, kui vajan tuge või nõu. Tantsimine on minu jaoks palju enam kui lihtsalt hobi - see on kirg, elustiil ja viis eneseväljenduseks. See on osa sellest, kes ma olen, ja see on andnud mulle palju rõõmu, enesekindlust ja inspiratsiooni läbi elu.“

VÄIKE, AGA TRAGI

LISANNA LUBI 10. KLASS

Just nii võiks kõige lihtsamalt kirjeldada meie kooli õpetajat **AVE KRUUSMAAD**, kes vahetunnil õpilaste keskel siblides oma pisikesse kasvu tõttu lihtsalt ära kaob. Aga ... ei ole just väga kerge leida õpetajat, kes julgustaks asja lahendamata teistmoodi ning kunstiliselt. Ta annab põhikoolile käsitöötundi, kus õpetab erinevaid käelisi tegevusi, aga samuti juhendab ta gümnaasiumiastme keraamika- ning disainiõpinguid, mis mõlemad arendavad loominguulist mõtlemist. Ave on läbi ja lõhki kunstihingega inimene, kelle näitusi on eksponeeritud ka väljaspool kodukohta. Just viimase näitusega „Hoitud hetked“ seonduvalt otsustasin uurida lähemalt Ave Kruusmaa toimetamisi.

Kuidas leidsite oma tee kunsti, käsitöö ja keraamika loomise juurde?

Niikaua, kui ennast mäletan, olen alati armastanud joonistada. Kuna vanemad olid palju tööl, olin väiksenähtiselt tihti ükski kodus. Joonistamine ja meisterdamine aitasid ükski olemise hirmuga toime tulla. Televisoris oli viimane lastesaade õhtul kell 8 ja telefone, kus scrollida, siis polnud. Pimedani jooksin õues ringi ja õhtuti joonistasin ja õmblesin nukkudele riideid tollase moeajakirja Siluett järgi. Eeskujuks olid kindlasti ka ema ja vanaema, kes tegelesid käsitööga, ja nende kapi sisu oli täis põnevaid materjale.

Loovuse kasutamine on minu tugevaim külg ja oma haridusteel olen omandanud käsitöömeistri kutse, kunstikoolis meedia- ja reklaamikunstniku ameti ja läbinud õpetajale vajaliku pedagoogika kursuse. Täna on kõik need oskused vajalikud minu tööriistakohvril.

Esimest saviga mängimise ahaa-efekti mäletan maalt vanaema juurest, kui avastasin, et porist mätsitud kujuke oli järgmisel päeval päikese käes ära kivistunud. Keraamikat õppisin meistritelt Siimusti keraamikatehases, töötasin seal mõnda aega kunstnikuna. 2011. aastal kutsuti mind Otepää gümnaasiumisse, kus kooli renoveerimise käigus soetatud ahi vajab käivitamist. 13 aastat tagasi oligi see

ilmselt põhjus, miks siia kooli sattusin. Lõin vanasse koolihoonesse Kunstikodu ja keraamikaklassi – nii see läks. Talvel teeme koos õpilastega koolis keraamikat ja suvel olen loonud vanasse aita endale suveateljee. See on teraapiiline ja tasakaalustab hästi nii mind kui õpilasi.

Kas näitust „Hoitud hetked“ oli lihtne luua ning millest saite kõige suurema inspiratsiooni selle loomisel?

„Hoitud hetkede“ pildid on kasvanud koos minuga, need on lihtsad lood, mis tekivad lahtiste silmadega ringi käies, inimeste kehakeelt ja tundeid jälgides.

See vaatluspraktika ongi võib-olla olnud alguseks, kuidas märgata väikeseid hetki, millest tekib paberile joonistades lugu. Esimesed isetehtud paberil graafikakatsetused algasid 1996. aastal, kui ootas oma esimest tütart ja pidin aja maha võtma ning paigal püsima. Sel ajal sündiski täiesti enda tehnika ja enda käekiri. Poeg tegeles sel ajal suusatamisega ja vajab head varustust. Pidin välja mõtlema lahendusi, kuidas lisatulu teenida ning korraldasin oma graafikatöödest näitusmüügi. See on hea näide, kuidas mingi asja käivitamiseks on vaja tõuget vajaduse või probleemi näol. Seda nimetatakse disainimõtlemiseks.

Mis saab näitusest nüüd edasi, kui see enam Tartu Raekoja Galeriis ei asetse?

Näitus kolis edasi juba Lüllemäe kultuurimajja. Püüan aasta jooksul tuuritada piltidega võimalikult paljudes Eestimaa eri kohtades, et jõuda aasta lõpuks tagasi Tartusse. Detsembris avan Jaani kirikus oma isikunäituse, mis koosneb suures osas „Hoitud hetkede“ töödest ja taaskasutusmaalidest (tekstiil + värv).

Kui saaksite oma kunsti ükskõik kus esitleda, mis koha Te valiksite?

Iga koht annab kunstile oma tausta ja mõjutab seda. Erinevates kohtades käivad erinevad inimesed ja see on kunsti väljapaneku valimisel oluline. Pole mõtet pakkuda oma töid sihtgruppidele, kellele see korda ei lähe. Mul on viimasel ajal tekkinud idee korraldada suvel enda kodus, kui aed on täies ilus, headele tuttavatele ja sõpradele vabaõhu näitus-kontsert koostöös mõne laheda muusikuga.

Foto: Ave Kruusmaa erakogu

Olete ise Otepää Gümnaasiumi lõpetanud, mis muutused on toimunud võrreldes ajaga, mil Teie siin koolis õppisite?

Muutusi on palju, sest aeg meie ümber on muutunud. Mõned näited: õpetaja pole õpilasele enam juht, vaid kaasteeline, õpilased jõuavad teha Tootsi kombel enamasti pool, kurvameelset ja krutskite tegemist nimetatakse vaimseteks probleemideks ja õpiraskusteks; riides käiakse nagu kehalise tunnis; sööklas pole enam oma laudkonda ega valmis pandud toitu, vaid mõlemat saab ise valida; õpetaja kuulamise, raamatu lugemise ja konspekti kirjutamise asemel kasutatakse digitaalseid vahendeid ning lahtirisse linnukeste kirjutamist, õpilaste seas ei ole koolielu huvitavaks tegemine enam populaarne, sest väljaspool kooli on rohkelt ahvatlusi; õpetajatel on tekkinud „oma elu“ ja nad oskavad raha ja tööaja suhet väärtustada jne. Ajaga tuleb kohaneda, muidu pole võimalik koolis töötada. Olen püüdnud seda läbi huumoriprisma teha, viihastamise asemel üllatuda.

On õpilased ikka endiselt huvitatud käsitööst ja kunstist ning kas nad võtavad tunnis tublisti osa?

On ikka huvitatud, lihtsalt käelised oskused pole enam eluliselt nii vajalikud kui mõni aeg tagasi. Mitmete ajuteadlaste sõnul on loovuse ja käeliste oskuste seos noore inimese aju arenemisel väga oluline ja sellepärast on käsitöö, tehnoloogia ning kunst vajalik osa kooli õppekavast.

Minu õpetajapraktika jooksul on isetehtud asjad olnud moes või mittemoes, aga olen ikka leidnud hetkel populaarse teema, mille kaudu innustada õpilasi käsitöö ja disainiga tegelema ja seeläbi elementaarseid käsitööoskusi omandama. Püüan seejuures iga klassi omapära ja huvivid arvestada.

Viimastel aastatel olen märganud, et pingutamine ning ühe tegevuse juures püsimine on õpilastele keeruline. Näiteks kahe soki valmiskudumine on tohutuks pingutuseks muutunud. Iga koolis õpitud asja kohta võib esitada küsimuse: „Milleks seda vaja on?“ Paljude asjade puhul näitab seda aeg, kas oli või mitte.

Valjuvalitu

Pis. - kuisa tasakal

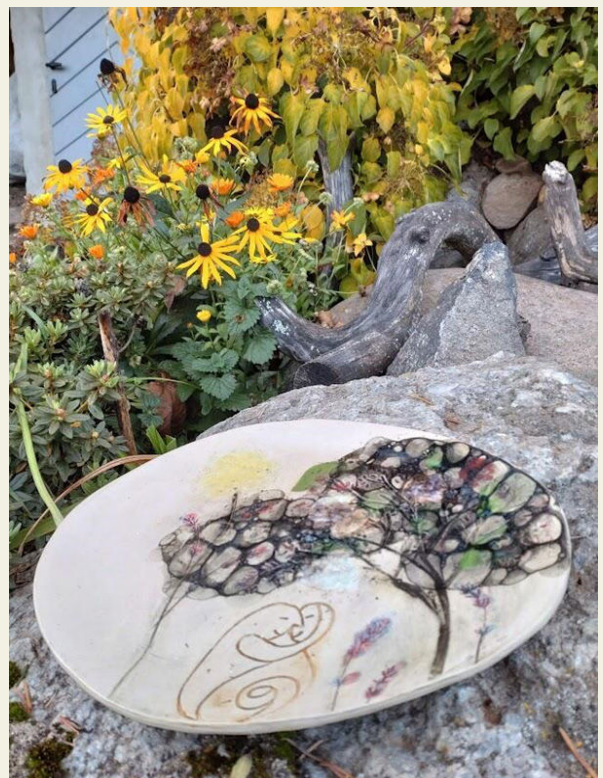
Seljatugi

Pigaldamisi

Jantsija

SEB KOOLISAADIKUTE PROGRAMM

KARLOTTA LEVIN 10. KLASS

SEB koolisaadikute programm korraldab juba neljandat lendu, millest on saanud võimaluse osa võtta meie enda kooli 11. klassi õpilased Melek Batakcioglu ja Änni Perv. Programmi eesmärk on anda noortele ülevaadet finantsmaailmast ja neid rahatarkuse raames harida, et nad saaksid uusi teadmisi teistele edasi anda. Tallinnas innovatsiooni keskuses toimub igal kuul üks loeng, mille materjali programmis osalejad peavad teistele edasi andma. Uurisin Ännilt ja Melekilt, mida koolisaadikute programm endast kujutab.

Kuidas oled varasemalt olnud seotud rahatarkusega?

Rahatarkuse pisiku sai Melek oma emalt. „Minu ema on suur säästja, investeerija ja raha armastaja. Ühesõnaga huvitun rahateemast tänu kodusele kasvatusel ning mu eesmärgid sel alal on suured.”

Änni: „Isiklikult olen ainult proovinud regulaarselt säästa, et luua hädaolukordadeks tagavara ning koguda raha suuremateks eesmärkideks.”

Kas oled juba õpitud teadmisi kasutanud?

Melek: „Jah, olen teinud juba enda esimesed investeeringud.”

Änni: „Ise veel ei ole, pole piisavalt riskijulgust, et investeerida.”

Kuhu ja kellele te oma teadmisi edasi annate?

Peame harima oma koolikaaslasi. Programmi poolt antakse meile slaidid, mida saame oma tahtmise järgi kohandada, aga põhi on nende poolt olemas. Saame ise valida, kellele loengut teeme. Loengute eesmärk seisneb selles, et iga koolituse eest, mille läbi viime, saame nii-öelda meetreid. SEB programmis osalejate vahel toimub võistlus, kes kogub kõige rohkem meetreid.

Miks otsustasite programmist osa võtta?

Melek: „Hea lühike vastus oleks see, et ihkan finantsvabadust.”

Änni: „Mul polnud õrna aimugi, kuidas ja millesse investeerida.”

KOOLITUNNIST TÖÖPOSTILE

KATRIIN ILVES 10. KLASS

Otepää Gümnaasiumi õpilased ei ole töökad mitte ainult koolitundides vaid ka päriselt täiskasvanute moodi tööl käies. Selleks, et saada selgemat ülevaadet ametlikult töötavatest õpilastest, viisin läbi vastava küsitluse.

Üheksandate klasside ning gümnaasiumiõpilaste seas läbi viidud küsitluse tulemused näitavad, et kolmekümne kolme vastanud õpilase seast käivad kooli kõrvalt tööl kaksikümend viis ehk 78,1% vastanutest. Küsitlusele vastasid kaksikümend neli tütarlast ning üheksa noormeest. 46,4% vastanud õpilasest töötavad nädalavahetustel, vaheaegadel ja suvevaheajal ning 28,6% käivad tööl ainult suvevaheajal. 10,7% vastanutest töötavad hoopistükki vabatahtlikuna. Julgelt rohkem kui enamus vastanutest ehk 67,9% leidis oma töökoha tutvuste kaudu ning kõigest 14,3% vastanutest leidis ise kuulutuse ning võttis ühendust. 82,2% küsitlusele vastanutest ei mõjuta tööl käimine õppimist üldse mitte või vähesel määral ning 14,3% vastanutest mõjutab ajapuuduse tõttu.

Tulemuste põhjal võib väita, et Otepää Gümnaasiumis oskavad õpilased oma aega väga edukalt planeerida, kuna üle 75% vastanutest leiavad koolikohustuste kõrvalt ka tööl käimiseks aega.

Üheksandate klasside ning gümnaasiumiõpilaste seas läbi viidud küsitluse tulemused näitavad, et kooli kõrvalt käivad tööl **78,1% vastanutest.**

RAHA PANEB RATTAD KÄIMA ...

GEIRI LIIVAMÄGI 11. KLASS

Otepää Gümnaasiumis on stipendium saanud õpilaste jaoks oluliseks motivaatoriks, mis mõjutab nende koolikogemust ja tulevikuplaane. Vestlesime mõne stipendiaadiga, et mõista, millist rolli on stipendium nende haridusteel mänginud.

Hanna-Loore Kukk (11. klass) tunnistas, et algselt polnud ta teadlik võimalusest saada stipendiumi Otepää Gümnaasiumis. Keemia oli aine, millega ta pidi kõige rohkem pingutama. Ta ei näe stipendiumit peamise motivatsiooniallikana, pigem on see lisatugi õppimise kõrval. Küll aga soovib ta teistel meie gümnaasiumisse õppima tulla, kuna siin on olemas hea õppekava ning pingutamine saab ka rahaliselt premeeritud..

Hanna-Loore klassiõde **Marlen Männiste** möönab, et matemaatikaga peab ta kõige rohkem pingutama, kuid stipendium pole tema suhtumist kooli radikaalselt muutnud. Ta leiab, et stipendium on pigem tunnustus õpilaste pingutuste eest ning soovib koolivalikul eelkõige järgida oma südamehäält.

Samas klassis õppiv Rauno Juhkam tõdeb, et stipendium ei mõjutanud tema siia kooli jäämise otsust ning kõigi ainetega pidi pingutama. Ta leiab, et piisava pingutamise korral saab ka väärilise tasu ning stipendium aitab rahaliselt ning hoiab hinded korras.

Änni Perv mainib, et soov astuda Heino Elleri Muusikakooli jäi ära, kuna see eeldaks mõnda Tartu gümnaasiumisse astumist, mis oli pigem takistuseks. Teiseks parimaks variandiks osutus jäämine Otepää Gümnaasiumi, millega ta on tänaseni rahul. Ta tunnustab, et stipendium on talle rohkem kui ainult rahaline tugi,

kuna see annab talle ka vaimset tunnustust ja motivatsiooni.

10. klassi õpilane **Katriin Ilves** leiab, et stipendium mõjutab tema pühendumust õppimisest ning toob kaasa ka veidi lisapingeid. Ta soovib teistel kaaluda koolivalikut ning tunnustab, et stipendium pole talle ainult rahaline toetus, vaid ka motivatsioon.

Elisabeth Uibo (11. kl) mainib, et esialgne reaktsioon tõi talle rõõmu. Stipendiumi saamine on toonud veidi rohkem motivatsiooni, ent ta oleks valmis sama palju panustama ka ilma selle tunnustusega. Ta ei näe stipendiumil suurt mõju oma tulevikule, vaid pigem kui meeldivat lisaboonust.

Karlotta Levini (10. kl) sõnul pidi ta stipendiumi saamiseks mitme ainega pingutama. Stipendium teeb teda õnnelikuks, kuid ta ei õpi ainult selle jaoks. Kuigi see veidi suurendab tema õpipühendumust, panustaks ta sama palju ka ilma stipendiumita. Ta ei näe sellel suurt mõju oma tulevikule, rõhutades, et pigem on tema jaoks gümnaasiumi puhul oluline heade õpetajate olemasolu.

Nagu näha, mõjutab stipendium igapäev erinevalt, olles mõne jaoks peamine motivatsiooniallikas ning teise jaoks pigem lisaboonus. Siiski jäi kõlama kindel läbiv mõte: **Otepää Gümnaasiumisse tasub tulla ja siia oma jälj jätta!**

Katriin Ilves, Karlotta Levis, Marleen Männiste, Änni Perv, Rauno Juhkam

"TEE TÖÖD JA NÄE VAEVA, SIIS TULEB ARMASTUS" (TAMMSAARE)

KRISTEL AHI 11. KLASS

On teada, et gümnaasiumiõpe pole just naljategu. Kui tahad omandada teadmisi järjekindlalt ja kõikides ainetes püsida järjel, pead olema igati distsiplineeritud ning võtma koolitööd ülitõsiselt. Uurisin 11. klassi õpilastelt, kuidas nemad oma õppetegevust on korraldanud.

Mõistagi selgus, et erinevad inimesed kasutavad erinevaid meetodeid ja strateegiaid aja planeerimiseks ning tasakaalu saavutamiseks õppimise ning vaba aja vahel. Mõned eelistavad õppida väikeste pausidega, tehes lühikesi õppeperioode ja seejärel võttes lühikesi pause, et ajutiselt lõõgastuda. Teised panevad rõhku viimase hetke õppimisele, keskendudes intensiivselt materjali omandamisele enne olulist tööd või eksamit. On ka neid, kes eelistavad õppida öösiti, leides sel hetkel kõige rohkem keskendumisvõimet.

Kuigi paljud suudavad säilitada tasakaalu õppimise ja puhkuse vahel, tunnistavad mõned, et aeg-ajalt jääb puhkusele liiga vähe aega, eriti kui õppimiskoormus on suur või on tuleb teha mitu suurt ülesannet korraga. Sellega toimetulekuks võetakse appi erinevad strateegiad, nagu ülesannete ja kohustuste prioriteetide seadmine ning nende järgi ajakava koostamine. Mõned õpilased kasutavad meetodit, kus kirjutavad ülesandeid punktide kaupa ja püüavad neid järjekorras täita, et midagi olulist vahele ei jääks.

Pingelisemal perioodil võivad õpilased tunda end stressis ja ülekoormatuna. Sellistel hetkedel võetakse appi erinevad eneseabi strateegiad. Mõned võivad keskenduda hingamisharjutustele või lõdvestustehnikatele, samas kui teised võivad püüda mõtteid selgitada või jagada stressi sõprade või perega. Oluline on leida endale sobivad meetodid, et toime tulla õppimisest tingitud survega ning säilitada vaimne ja emotsionaalne heaolu.

Väljakutsuvad ained võivad nõuda erilist pingutust ja täiendavat tuge. Mõned õpilased otsivad abi klassikaaslastelt, moodustades õppimisgrupe ning konsulteerides vanemate või õpetajatega. Teised võivad leida toetust internetist, vaadates õppevideoid või küsides nõu erinevatelt veebiplatvormidelt.

Kokkuvõttes on oluline mõista, et õppekoormus võib olla väljakutseks, kuid on võimalik leida viise, kuidas sellega toime tulla. Oluline on leida endale sobivad õppimismeetodid, aja planeerimise strateegiad ning toetusvõrgustik, mis võimaldaksid edukalt toime tulla gümnaasiumi õppekoormusega.

Kokkuvõttes on oluline mõista, et õppekoormus võib olla väljakutseks, kuid on võimalik leida viise, kuidas sellega toime tulla. Oluline on leida endale sobivad õppimismeetodid, aja planeerimise strateegiad ning toetusvõrgustik, mis võimaldaksid edukalt toime tulla gümnaasiumi õppekoormusega.

MIDA TEEB ÕPETAJA 17 EUROGA?

RIONA ANDRA REIGO 10. KLASS

Haridustöötajate streik oli veel mõni hetk tagasi ühiskonnas väga suur teema. Paljude koolide õpetajad võtsid streigist osa, kuid selle mõju puudutas kõiki. Ajakirjanduses levis kulu- tulena mõtlemapanev fakt, et pedagoogid said streigi tulemusena oma palgale juurde koguni 17 eurot! Seetõttu otsustasin uurida oma kooli õpetajatelt, kuidas neid streik kõnetas, kuid antud teemal küsimustele vastuseid saada oli keeruline, sest paljud õpetajad polnud nõus oma arvamust avaldama. Viis pedagoogi siiski minu küsimustele vastasid ja enda arvamust avaldasid.

Mida teeb õpetaja 17 euroga, mille võrra palka tõsteti?

Kaidi Palmiste: See 17 eurot kaob ära üldistesse kuludesse.

Pille Möll: Olen juba aastaid olnud püsiannetaja. Ka selle summaga teen head.

Marika Paavo: Kuna olen väga suur lillede armastaja ja minu laual nii koolis kui kodus peavad aastaringselt olema värsked lõikelilled, siis arvutasin kiiresti välja, et saan selle eest lillepoest kümnekond nelgivart või Maximast lausa heal juhul 5 tulbikimpu. Rõõmu kui palju! Inimesele on õnneks ikka väga vähe vaja!

Anonüümne I: Raha on hea võimalus teatud asjade teostamiseks, kuid minu jaoks on palju olulisem õpetajaameti väärtustamine. Meedia võiks kajastada rohkem lugusid õpetajatest, kes on saavutanud märkimisväärseid tulemusi või inspireerinud õpilasi. Õpetajatel on oluline roll ühiskonnas ja hariduse edendamisel. Meediaposiitvneläheneminesuurendaksaustust õpetajaameti vastu.

Anonüümne II: Raske öelda, 17 eurot ei ole just elumuutev summa, eriti kui hinnad muudkui tõusevad. Arvatavasti läheb see samasse kohta, kuhu muidu palgad lähevad – arved, söök jne.

Kuidas suhtute 17 eurosesse palgatõusu?

Kaidi Palmiste: Muidugi oleks võinud olla tõus suurem. Kokkuvõttes tõusis palga alamäär siiski 71 euro võrra.

Pille Möll: Ainuuksi palgatõus ei olnud streigi mõte. Et leiti mingisugunegi summa, on tore. Kas see on piisav – loomulikult ei ole.

Marika Paavo: Eks ta naeruväärne ole, aga minu jaoks on olulisem see, et õpetajate hääl oli siiski Toompeale kuulda. Ja parem varblane pihus kui tuvi katusel – nagu vanarahvatarkus ütleb.

Anonüümne I: Selline palgatõus ei tunnusta õpetaja tööd, samuti ei paranda see õpetaja enesehinnangut ega ka motiveeritust. 17-eurone palgatõus ei pane noori inimesi valima õpetajatööd ega julgusta neid ka haridusvaldkonda tööle asuma.

Anonüümne II: Algas on tehtud.

Kas ja mida oleksite tahtnud, et riik oleks teisti teinud või võiks veel teha?

Kaidi Palmiste: Oleks võinud selle lisaraha leida kohe. Oleks streik ära jäänud.

Pille Möll: Riik oleks võinud varem "ärgata", tunda huvi, võtta tõsisemalt kuulda hariduses toimuvat. Olles "kõrgel mäel", tuleb näha ka neid, kes tegutsevad "orus". Probleemid hariduses, õpetajate järelkasv jne on olnud kõneaineks juba aastaid (aastakümneid). Eeldatavalt oodati ka sel aastal, et küll need õpetajad jälle maha rahunevad ja kära vaibub, Streik on äärmuslik abivahend, keegi ei soovi selle toimumist. Mida võiks riik teha? Tuleb hakata tegema reaalselt koostööd õpetajatega, omavalitsustega. Tuleb teha seda, mida on lubatud, ootame tegusid.

Anonüümne I: Üle tuleks vaadata nii õpetaja kui ka klassijuhataja tööülesanded. Kaasava hariduse tõttu on nii aineõpetajale kui ka klassijuhatajale lisandunud täiendavaid tööülesandeid, mis ei mahu 35-tunnise töönädala sisse. Õpetajatele tuleks luua karjääri- ja palgamudel, mis lähtuks õpetaja arengust ja panusest haridusvaldkonnas.

Anonüümne II: Kindlasti oleks pidanud varem reageerima. Valimistel said antud uhked lubadused õpetajatele, aga kui oli aeg neid täitma hakata, siis korraga leitakse tuhat erinevat takistust. Pani imestama – ja mitte heas mõttes – et mõni poliitik keeldus probleemi tunnustamast ning põhimõtteliselt ei soovinud ühtegi pakutud lahendust vastu võtta.

Kurb oli tõdeda, et ka õpetajate seas üle terve riigi ei olnud ühtset rinnet. Muidugi on igapäevane õigus ise otsustada, kas osaleda või mitte, elame siiski vabas riigis, ja kindlasti leidub õpetajaid, kes on oma töö ja palgaga rahul. Siiski soovin rõhutada, et streigid ei toimu mitte indiviidi, vaid kollektiivi nimel. Paljud jätsid streikimata, sest mõtlesid lastele ja lapsevanematele, keda olukord otseselt mõjutab, aga sedasama tegid ka need, kes streigis osalesid. Oleme praegu olukorras, kus uusi õpetajaid on üha raskem leida ning olemasolevate koormus aina kasvab. Meil lihtsalt ei ole enam varsti kvalifikatsiooninõuetele vastavaid õpetajaid, kes suudaksid anda lastele sellist haridust, mida nad vääriavad. Praegused palganumbrid pakutava koormusega ei aita meil olukorda lahendada.

Küll aga saab positiivse küljena tuua välja selle, et oli südantsoojendav näha, kui palju on õpetajatel ühiskonnas toetust. Erinevate ühingu- ja ametiisikutega, ja isegi õpilaste peetud kõned streikidel näitasid, et võitleme õige asja eest.

Kas arvate, et tulevikus tuleb veel õpetajate streike?

Kaidi Palmiste: Ilmselt tuleb streike veel. Minu töötamise aja jooksul oli see juba kolmas, esimene aastal 2003, teine aastal 2012 ja kolmas nüüd, aastal 2024. Tunniseid hoiatusstreike on ka olnud mitu.

Pille Möll: Väga soovin, et saaks kindalt öelda, et ei tule. Vajadusel tuleb aga enda eest seista.

Marika Paavo: Arvan, et ühiskond on rohkem ärganud ja praegune õpetajate põlvkond on ärksam ning oma ametit rohkem väärtustavam. Kui üldsus peab meid vaid teenindajateks, siis tuleb julgelt selg sirgu lüüa.

Anonüümne I: Kui õpetajad tunnevad, et nende tööd ei väärtustata ning nendega ei arvestata, siis kindlasti tuleb veel streike.

Anonüümne II: Kahjuks peab nentima, et suure tõenäosusega ei jäänud tänavune streik

viimaseks. Kuni poliitikud ja ühiskond tervikuna ei väärtusta haridust, hariduse andmise olulisust ning vajadust haridusse piisavalt ressursse suunata ei kao ka streigid kuhugi.

Praegu on põhiprobleemiks see, et paljud ei saa aru, kui raske õpetajatöö tegelikult on. Õpetamine ei ole lihtsalt klassi ees 45 minuti kaupa seismine. Õpetamine hõlmab ka ettevalmistust tundideks, tundide läbiviimist, vajadusel materjalide leidmist, tööde parandamist, konsultatsioone, õpilastega suhtlemist, lapsevanematega suhtlemist, probleemide märkamist ja lahendamist, kokkulepete ja kompromisside tegemist, teiste õpetajatega koostöö tegemist, panustamist kooliellu.

Tähtis on meeles hoida ja mõista, et õpetajad ei streigi mitte kellegi, ei lapsevanemate, poliitikute, koolijuhtide, kolleegide, vastu. Me streigime hariduse eest, õpilaste eest, riigi tuleviku eest, sest ilma kvaliteetse hariduseta pole ei inimestel ega riigil tulevikku ja haridust saab anda ainult siis, kui on õpetajaid, kes seda teevad.

Kas Te arvate, et õpetajate ühine streik teigi teid vabariigi valitsusele kuuldavaks?

Kaidi Palmiste: Tegi küll. Oluline, et hakata rääkima õpetajate olulistel teemadel: palgaastmestik/karjäärimumudel, koormus, tööülesanded, noored õpetajad kooli.

Pille Möll: Olen optimist ja usun seda. Vähe-malt mingis osas sai õpetajate ja hariduse käekäigust kuulda kogu ühiskond.

Marika Paavo: Ikka tegi. Ega siis muidu peaminister poleks soovitanud meil tänavatele minna automaksu propageerima. Ju ta siis märkas, et kollektiivis peitub jõud.

Anonüümne I: Kindlasti tegi, sest streigi kaudu on võimalik muuta õpetajate mured kuuldavaks ja nähtavaks.

Anonüümne II: Ma arvan, et streigiga saatsime Valitsusele kindla ja selge sõnumi, et praegune olukord ei ole õpetajatele vastuvõetav ega jätkusuutlik. Haridus ON oluline, õpetajad ON olulised ja on tagumine aeg tegutsema hakata.

Me streigime hariduse eest, õpilaste eest, riigi tuleviku eest, sest ilma kvaliteetse hariduseta pole ei inimestel ega riigil tulevikku...

NALJA JA LUSTI NELJAKASEMÄEL

Vastlapäev, rahvakalendri tähtpäev, potsatas sel aastal liikuva pühana 13. veebruarile. Vastlanädala vältel ei jäänud ka Otepää Gümnaasiumi õpilastel taotlemata hea kanepi- ja linakasv vastlaliu näol. Mida pikem liug, seda pikemad linad. Sel aastal soosis ilmataat meile väga jäist ilma ning ka vastlaliud olid tänu sellele üle ootuste pikad. Kas sel aastal kasvavad tõepoolest pikad linad või hoopis treenitud säärelihased pikast märke kõndimisest, seda näitab aeg. Kehalise kasvatuse õpetajate valvsa pilgu all selgitati välja klasside pikima liu laskjad nii tüdrukute kui ka poiste arvestuses.

Tulemused on järgmised:

- 1.a Margaret Anna Frosch ja ja Jakob Tinask
- 1.b Uljana Kretova ja Ronald Ilistom
- 2.a Laura Juhkam ja Rico Meema
- 2.b Lisanne Neemeste ja Jakob Taukar
- 3.a Lydia Arro ja Sten Ladva

- 3.b Greteliis Ilves ja Lukas Sallok
- 4.a Kerli Tinno ja Kaur Gerassimov
- 5. klass Heidi Suiste ja Märt Urm
- 6.a Pippa Margusson ja Rasmus Nurka
- 6.b Liisbet Ladva ja Sebastian Ani
- 7.a Kati Kroll ja Kendris Värton
- 7.b Sandra Mägi ja Ardi Kõivisto
- 8.a Kärt Lubi ja Marten Paavo
- 8.b Heili Kann ja Paul Pukk
- 9.a Anni-Grethe Oja ja Mattias Kants
- 9.b Linda Silmere ja Kaarel Künnapuu
- 10. klass Janeli Uiho ja Ivo Piho
- 11. klass Elisabeth Uiho ja Rolf-Marius Rääbis
- 12. klassi liikumiskursuse õpilastest Kirke Tamm ja Tormi Klais

Eriti vahvat liugu said nautida 12. klassi liikumiskursuse õpilased, kelle tund sattus olema samal ajal, kui Tehvandi kollektiiv oma vastlapäeva tähistas. Neljakasemäele oli toodud tuubid, vanaaegne puust regi, suur kalamehekelk ja Sportlandi reklaamplakat. Abituriendid said kogu kursuse õpilastega liugu lasta nii tuubidega kui ka suurel reklaamplakatil istudes.

Pildil OG 12. klassi liikumiskursuse õpilased. Foto autor: Maive Pulles

LAPSESUU EI VALETA

LISANNA LUBI 10. KLASS

On ju vana tuntud tõde, et kui tahad teada tõtt, küsi lapselt, sest juba vanarahvas teadis, et lapsesuu ei valeta. Nemad peegeldavad elu ja meid ümbritsevat nii, nagu nad seda päriselt näevad, ilustamata. Uurisin meie kooli esimeste klasside õpilastelt mõningaid kooli ja muude valdkondadega seonduvaid probleeme.

Kui sa saaksid muuta midagi meie koolis, siis mida sa teeksid?

Ramses: Tunniplaani. Et kaks tundi matemaatikat...

Katrin: Kõik saaksid sõbralikult läbi ja ei oleks tüli.

Marten: Ilusat... no kool... ma mõtlen praegu... Et ei löökaks.

Margaret: Nagu et keegi enam ei tülitseks ja et poisid enam nii väga teistele haiget ei teeks.

Loviisa: Et kunsti oleks rohkem nädalas.

Armin: Näiteks sõprasad. Näiteks mõned tülitsevad meie klassis.

Kristjan: Vahetunde, ma teeks need pikemaks.

Mis on sinu suurim unistus?

Ramses: Miljonäriks saada.

Katrin: Saada juuksuriks.

Marten: Elu. Ja mu süda.

Margaret: Et saada väga heaks sportlaseks ja et õpetada teistele, kuidas hästi kiiresti ujuda.

Loviisa: Saada laskesuusatajaks.

Aana-Lee: Saada Playback'is essa koht.

Armin: Et ma saaksin veel rohkem magada.

Kristjan: Saada metsameheks, ma lõikan puid seal.

Mis paneb sind paremini tundma, kui sa oled halvas tujus?

Ramses: Sõber

Katrin: Koeraga mängimine, ta nimi on Ruudi, ta on musta ja valget värvi, ta on terjer ja ta on viieaastane.

Marten: Mängida sõpradega, teha lumememme ja mängida.

Margaret: Kui keegi lohutab mind või kui keegi natuke aitab mind.

Loviisa: Kui sõbrad ütlevad midagi head.

Aana-Lee: Et sõbrad tulevad ja siis kallistavad.

Armin: Et näiteks sõber lohutaks mind.

Kristjan: Mängimine.

Mis sind kõige rohkem hirmutab?

Katrin: Pimedus

Marten: Ee... (läks ukse juurde, seina äärde ette näitama, kuidas keegi teda ehmatab ukse juures) Kui keegi nagu niimoodi nurga tagant ehmatab.

Loviisa: Siis kui mingi sõber nagu ehmatab mind väga.

Aana-Lee: Siis kui õpetaja hakkab pahandama või paneb märkuse.

Kristjan: Vöörad koerad.

Milline on sinu arvates ideaalne päev?

Ramses: Et kõik on rahulikud.

Katrin: Siis kui päike paistab, libe ei ole ja tun-

nid on rahulikud ja keegi ei kisa kõrva.

Marten: Päikesega lumi ja et saan mängida õues ka ja suusatada ja kelgutada ja teha kõike, mida ma tahan.

Margaret: Kui päike paistab, kõik on väga rõõmsad ja kõigil on hea tuju.

Loviisa: Selline, kus ma saaks sõpradega rohkem mängida.

Aana-Lee: Reede.

Armin: Laupäev, sest siis mu sõber tuleb sinna ja me saame koos õues mängida.

Kristjan: Siis kui saab kokat juua.

Kes on su lemmik filmi- või multikategelane?

Katrin: „Kuidas taltsutada lohest“ Kokutis

Marten: Mr Bean

Loviisa: Hädaohu Henry

Aana-Lee: Lotte

Armin: Käsna-Kalle

Kristjan: Džungliässad

Kuidas tähistab teie pere Eesti vabariigi aastapäeva?

Ramses: Koogi ja lippudega.

Katrin: Paneme lipud tühjadesse vaasidesse püsti ja teeme enda lippude kõrvale selliseid kaardikesi, kus on kirjas: Head sünnipäeva, Eesti!

Margaret: Et me lähme tee peal ühte kohta ja võtame puud kaasa ja hõiskame (loe: heiskame) enda kodus lipu üles.

Loviisa: Me paneme majale lipu ja ee... sööme.

Aana-Lee: Me küpsetame kooki ja siis me paneme lipu üles.

Kristjan: Joome šampust ja vaatame telekat.

Kas sa tead, kes on Eesti president?

Olgu öeldud, et Armin teadis täpselt presidendi nime, Margaret mäletas perenime, Ramses proovis meenutada presidenti välimuse järgi („Tumedad, natukene pruunid juuksed, natuke habe ka.“), aga kahel korral tulid meelde ka toredad nimeversioonid: Aral ja Arar.

Suur tänu esimeste klasside klassijuhatajatele nende abivalmiduse ja koostöö eest!

KALLIS EMAKEEL

KATRIIN ILVES 10. KLASS

Kui vaid suudaksin sind kätte võtta, hoida sind tugevalt ja kuulda aastakümneid sinu armsat kõla, südames rahulik teadmine, et meie kõigi järeltulijad saavad sinu keerukust ja omapära õppida. Sa oled kogu aeg minu käeulatuses, ma mõtlen ja väljendan end sinus iga päev, kuid ometi libisesid vaikselt, märkamatuult minu käte vahelt.

Mäletan aegu, kui ma sinuga üles kasvasin, kui alles õppisin sind õigesti kasutama. Sõnad olid minu pättuste valvurid ja väljendusviis minu mõtetele. Aga nüüd, emakeel, tunnen, kuidas sa hiilid minu käest, nagu liiv, mis libiseb sõrmede vahelt. Sinu kadumine on märgatav, nagu tühi koht südames, kus võiks aastasadu kõlada sinu kaunid helid. Mis on juhtunud? Kas ma lasksin sul libiseda liiga kergesti minema või olen ma unarusse jätnud sinu tähtsuse? Kas meie side on tõesti nõrgemaks muutunud või oled sa lihtsalt varju tõmbunud, oodates, et sind uuesti märgataks? Luban, et teen tööd selle nimel, et sind mitte kaotada. Ma ei lase sul minema hiilida, sest sina oled minu identiteet ja minu lugu.

Kallis emakeel, oota mind. Ma olen siin, valmis su käest tugevalt kinni võtma ja tegema kõik, mis on minu võimuses, et sind igavesti hoida.

Luba mulle, et sa ei lase end unustada.

EMAKEELE PÄEVA AFORISMIDE KOGU EMAKEELE ILUST JA VÕLUST

Õpi armastama oma emakeelt, sest ainult selles keeles saad väljendada rõõmu ja kurbust.

Õpi armastama oma emakeelt, sest vaid nii saad väljendada armastust ja austust oma riigi vastu.

Õpi armastama oma emakeelt, sest just see on keel, mida esimesena rääkima õppisid.

Õpi armastama oma emakeelt, sest tema rikkalikud väljendid peegeldavad meie rahva ajalugu ja kultuuri.

Õpi armastama oma emakeelt, sest tema värvikas väljendusviis peegeldab meie rahva mitmekesisust ja rikkalikku pärandit.

Õpi armastama oma emakeelt, sest tema ilu võlub nii kodumaal kui ka kaugel võõrsil.

Õpi armastama oma emakeelt, sest selle vägi ühendab meid mineviku, oleviku ja tuleviku silmapiiril.

Õpi armastama oma emakeelt, sest tema sõnad kõnelevad tõe, armastust ja lootust.

Õpi armastama oma emakeelt, sest tema grammatika on nagu keerukas mosaiik, moodustades tervikpildi meie mõtetest ja ideedest.

Õpi armastama oma emakeelt, sest tema kasutamine annab meile enesekindlust ja uhkust oma

päritolu üle.

Õpi armastama oma emakeelt, sest mitmekesisus on nagu värvikirev kirgas sügis, mis kaunistab meie mõtteid ja tundeid.

Õpi armastama oma emakeelt, sest just tema kõneleb meis ja meie kaudu, olles (elavaks) sidemeks meie ja meie kogukonna vahel.

Õpi armastama oma emakeelt, sest tema mitmekülgsus pakub meile lõpmatuid võimalusi eneseväljenduseks ja loominguliseks väljenduseks.

Õpi armastama oma emakeelt, sest tema tähtsus ja mõju ulatuvad kaugemale sõnadest, kandes endas meie identiteeti ja sügavaimaid tundeid.

Õpi armastama oma emakeelt, sest aind selles keeles saad tõeliselt oma tundeid väljendada.

Õpi armastama oma emakeelt, sest ainult tema on meie ustavaim kaaslane.